

Barbora Scheibová

Střední škola

Gymnázium Polička

Vysoká škola

ČVUT v Praze, Fakulta strojní

Pracovní pozice

Procesní inženýr

Náplň práce

Zajímá vás, jak procesy v dílnách či v kancelářích fungují, a máte nápady, jak by mohly fungovat ještě lépe? V kombinaci se vstřícností k lidem, jejich názorům a se špetkou akceschopnosti jste ideálním kandidátem na procesního inženýra.

Odkud pocházíte a co vás vedlo k zájmu o technický obor a vaše povolání?

Když jsem se na gymnáziu rozhodovala, co budu dělat dál, technika nebyla jasná volba. Už výběr maturitního předmětu u mě probíhal tak, že jsem si pomyslela, že matematika je skvělá a fyzika docela logická, tudíž budou lepší než předměty, kde bych se musela učit množství textu. Takto u nás smýšleli 4 z 25 studentů, a to genderově zcela vyváženě. Tím se mi celé rozhodování o budoucnosti podařilo odsunout zhruba o půl roku, kdy nastal čas posílání přihlášek na vysokou školu. Nejlákanější mi připadal obor Letecké a raketové techniky na Katedře letectva a letecké techniky Univerzity obrany, jelikož ta se jevila být něčím jedinečným s příslibem dobrodružství, ale odradila mě nutnost absolvovat klasický armádní výcvik. Touha létat nakonec nebyla silnější než představa celodenního plazení se bahnem a poslouchání rozkazů. Tehdy se ale na scéně objevil můj bratr. Pět let jsem doma slyšela kusé zmínky o tom, jakým způsobem studuje strojní fakultu. Po několika reparátech na gymnáziu z „podřadných“ předmětů jako český jazyk bylo každé jeho další studium vlastně překvapením. Nicméně přišel s nápadem, abych šla také na strojní fakultu, protože její součástí je také katedra letecké techniky, a pokud budu vážně chtít, můžu se stát pilotem i se vzděláním získaným zde. To ale nebylo všechno. Po letech strávených zálibou v hraní počítačových her, jako jsou LARP a teď už zastaralá Baldur's Gate, jsem byla zvyklá pohybovat se spíš mezi kluky a strojní fakulta je v tomto směru poměrně štědrá. Shledala jsem, že tam zažiju víc legrace, budu mít spoustu příležitostí ke sportu a outdoorovým výletům. Třešničkou na dortu potom byla neexistence přijímacích zkoušek, tudíž mě tehdy hned po maturitě čekaly nejdelší prázdniny v životě. A bylo rozhodnuto.

PS: Nakonec jsem se nestala pilotkou, moje ozubené kolo života se otočilo jinam, ale do budoucna kdo ví?

Co vás na vaší práci baví?

Líbí se mi, že moje práce není každý den stejná. Projekty se určitým způsobem vyvíjejí, tudíž je potřeba na tento vývoj reagovat, čerpat informace z různých oborů a neustále si rozšiřovat všeobecný přehled. Z hlediska mezilidské spolupráce je úžasné, co dokáže skupina motivovaných jedinců vymyslet, když k tomu dostane potřebné podmínky.